

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1620

De tertio, quod est peccatores ad pœnitentiæ sacramentum perducere,
nu. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

De tertio beneficiorum genere,
quod est peccatores ad pœ-
nitentiæ Sacramentum
perducere.

POENITENTIÆ SACRAMEN-
tum complures Deipara ope sunt
consecuti.

1. *Monach^o,
qui con-
fessario
peccata
non dexte
rat morti
proximus
per Deipa-
ram ad
pœniten-
tiam re-
uocatur.*

28 **M**ONACHUS quidam Cisterciensis
grauia quædam peccata ante cō-
uersionem commissa propter erubescen-
tiam neque in sæculo, neq; in Monaste-
rio confessus erat; cumq; infirmatus ad
mortem solus iaceret, vidit duos tetros
spiritus in angulo domus complotis ma-
nibus cachinnantes, atq; adiuicem di-
centes: *Cras hora tertia deducemus cum
magnò gaudio animam huius ad infernum.*
mox infirmus tremere cœpit, atque pal-
lescere, maximè propter remorsum con-
scientiæ. Pauens ergo, & circumspectus
contemplatus est in angulo opposito
Matronam pulcherrimam dæmonibus
cachinnantibus sic respōdentem: *Nolite
nimis gaudere, ego illi dabo consilium, qua-
liter dentes vestros euadat: visione dissi-
parente Monachus Priorem vocauit,*
cui

eui omnia sua peccata meritis B. Mariæ Virginis adiutus plenè, ac deuotè confitens, sacra Eucharistia munitus, & oleo sacro inunctus, hora à dæmonibus prædicta subspe veniæ spiritum exhaluit. Cæsarius lib. 7. cap. 9.

Cæsarius

II.

Cum duo pauperes Parisijs collecti fuissent in hospitali, (quod situm est ante Deiparæ oratorium in paradiso.) Viro cuidam religioso eiusdem hospitalis ministro, ipsa Virgo benignissima, cui cura est de omnibus, apparuit dicens: *o peccatores duo mori proximi* Bone pater vide, ut diligentia, ac custodia *Maria* adhibeatur illis duobus pauperibus, quia *in periculoso statu sunt, & daemones cum* *multa sollicitudine circumneunt, quomodo eis noceant.* Quod cum indicasset Sacerdoti, & ille eos semel, ac secundò ad emundationem conscientiæ hortaretur, nec proficeret: tandem subiunxit; *Miseri, ego noui vos esse in peccatis grauissimis, citoq; moriemini, & nisi confessi fueritis, intrabitis gehennam, pœnis aternis cruciandi.* Illi verò territi, & quod credibilius est, precibus beatæ Dei Genitricis Mariæ illuminati, peccata sua confessi sunt, moreque Christiano decedentes, dæmonibus luctum, & sanctis Angelis gaudium fecerunt in cœlo Cæsarius lib. 7. cap. 10.

III.
*Peccati
 noxã post
 obitum re-
 diuina cõ-
 fitetur,
 matrona
 quadam
 qua pra
 verecũdia
 illud tegẽs
 dum vi-
 ueret cum
 lacrymis
 se Deipara
 commen-
 darat.*

29 *Matrona quædam religiosæ valde
 conuersationis, licet maritali vinculo
 teneretur: tamen ieiunijs, orationibus,
 eleëmofynis, cæterisq; religiosis actibus
 insistens, in habitu sæculari, vitam regu-
 larem quodammodò ducere videbatur.
 Verum piaculũ quoddam in adolescen-
 tia commissum præ nimia erubescencia
 nemini confessã est; quoties autem con-
 fitebatur, ita confessionem claudebat:
 De omnibus peccatis meis, quæ modò protu-
 li, & quæ non protuli, culpabilem me fateor
 coram Deo, & vobis: quæ verba cum in
 singulis confessionibus iteraret, trahe-
 bat ex imo cordis longa suspiria, & tota
 protinus in lacrymas soluebatur: quod
 cum per annos plurimos vniformiter
 ageret, Sacerdos, vt erat prudens, aduer-
 tit aliquid pestiferum latere in corde ip-
 sius; quare multis argumẽtis id ab ea
 elicere curauit, sed cum nihil proficeret,
 monuit eam vicini Monasterij Clunia-
 censis (sic enim habet Vincentius Bel-
 uacensis) adire Priorem, eique tan-
 quàm viro sanctissimo suam conscien-
 tiam totam aperire. Cum ergo mu-
 lier ipsum Priorem adisset; nihil aliud
 ei dixit.*

Factum est autem, vt infirmata, &
 & minimè confessã moretetur, & diu-
 tius

tius mortua iacuit, donec filia de alio remoto vico, ad maternas exequias vocata adueniret: quæ cum tandem concito gradu magnis eiulatibus aduenisset, scœmina, quæ defuncta erat reuixit, & filiae flenti ait: *Noli timere filia, quoniam miserante Deo reuixi*, eaque iubente, Sacerdos properè accersitur, & se cedentibus cunctis contagium venenosum per confessionem emittitur, atque diluitur.

Posteà confluentibus populis ad tantum miraculum, ipsa mulier inestimabilis gratiæ Dei in se factæ, testis, & pronunciatrix effecta; rei ordinem cunctis exposuit, qualiter per interuentionem piissimæ Dei Genitricis liberata fuisset: Ego, inquit, *miserabilis peccatrix coram oculis hominum propter religiosam conuersationem, quam pratendebam, stare videbar, sed coram Deo in ruina mortis iacebam: constituit enim Deus in Ecclesia homines per confessionem saluare. Ego verò licet de cæteris peccatis puram confessionem facerem, tamen quoddam graue peccatum nulli unquam sum ausa confiteri, propterea opera bona, quæ faciebam infructuosa mihi reddebantur: verumtamen eundem lapsum meum singulis ferè diebus beatissima Dei genitrici coram ipsius*

ipsius

236 Deipara quibus Affectibus
ipsius altari, vel imagine, seu ubicunque
poteram, pœnitendo, lugendo, ipsius miseri-
cordiam miserabili querimoniam implora-
bam ne me pro hoc peccato meo pateretur
aterna damnationis sententia subiacere. Post
quam autem mortis debitum solui, protinus
à malignis spiritibus undique vallata cru-
deliter rapiebar, impellebar, discutiebar,
& cum amarissima expr. batione peccati
mei, ad inferni supplicia trahebar. Itaque
omni auxilio & consilio destituta recorda-
ta sum, quod hoc ipsum peccatum meum,
pro quo iustam damnationis sententiam ex-
cipiebam, beatissima Dei Genitrici Maria
eiulando frequenter confiteri solebam, &
continuò modicum spei aliquid concipiens,
ipsam matrem misericordiae, & unicam
spem miserorum, ne me miseram in sum-
mo necessitatis articulo constitutã derelin-
queret, votis magis, atque suspirijs, quàm
verbis orabam. Nec mora, eadem consola-
trix, & protectio omnium ad se confugien-
tium, tanquàm STELLA Matutina, &
fulgor meridians adueniens, terruit, &
increpauit daemones, qui mihi illudebant,
quod suam ancillã inuadere prasumpssissent,
iussitq; quanto citius deponere pradam ibiq;
dimittere eam donec à Domino egrederetur
sententia, quid inde fieri deberet. Cumque
dicto citius paruissem nequam spiritus,
ipsa

ipsa Mater misericordia accedens ad filium,
enixe orauit pro me: cui Dominus. Nosti
dilecta Mater, quod sine confessione sal-
uari non potest quisquam: sed quia fas
non est, ut pro quavis petitione repul-
sam à me patiaris, & extra carnem locus
confitendi, & poenitendi non est, placet,
ut hæc anima proprio corpori reddita,
quod malè reliquit & peius apud se re-
tinuit, humiliter poenitendo confitea-
tur, statimque reducta, debito tandem
ordine misericordiam consequatur.
Mox itaque Domino imperante, & piissi-
ma Domina nostra sollicitè procurante,
missus est ad me Angelus bonus, qui de om-
ni expectatione malorū spirituum eripiens,
proprio corpori sicut cernitis restituit. Nunc
ergo confessione peracta tempus est, ut ab-
eam minimè iam reditura; sed in aeternum
Dei misericordiam cantatura, qui me licet
indignam tremendo suo iudicio, eadem mi-
sericordia praueniente, & subsequente tam
dignanter subtraxit: cum hoc illa dixisset,
caput feretro reclinauit, & signo crucis
se muniens, spiritum exhalauit hæc ex
libro de viris illustribus Ordinis Cister. *Speculum*
ciensis apud speculum exemplorum *exemplo-*
dist. 3. num. 46. Idem exemplum refert *rum.*
Vincentius Beluacensis in spec. histor. *Vincētius*
libr. 7. capit. 117. idque in Territorio *Baluacēsis*
Lingo-

258 *Deipara quibus Affectibus*
Lingoniensi accidisse, eamque post con-
fessionem sacra Eucharistia percepta
obiisse scribit.

Alia quoque insignia, quæ ad hoc ge-
nus spectant, exempla habes in fine.

De quarto beneficiorum genere,
quod est à certo interitu
seruare.

MVLIER AB IMMINE
nece per Deiparam erepta ex
Sigeberto.

I. 30 **M**ulier quædã ex Sigeberto in Chro-
nicis circa annum Domini 1094.
Ad ignem non procul ab vrbe Laudunensi propter
damnata sui generi necem, quam à duobus vi-
mulier per ris eidem inferendam curauerat, ad
Deiparam ignem damnata, cum ad supplicium du-
incolumis ceretur, forte per Deiparæ Templum
seruatur. transiens, in eo Virgini magna fiducia
supplicauit; seque totam eius patrocini-
o cõmendauit; mox in magnum, ac
vehementem ignem semel, atq; iterum
coniecta; Dei, & Virginis beneficio, ne-
que ipsa, neque eius vestimenta ab eo
quicquam læsa sunt: quare ipsa vna cum
populo ad idem Virginis templum non
sine